

**SOPRONI EGYETEM
ERDŐMÉRNÖKI KAR
ROTH GYULA ERDÉSZETI ÉS VADGAZDÁLKODÁSI
TUDOMÁNYOK
DOKTORI ISKOLA**

Doktori (PhD) értekezés tézisei

**ÖRÖKERDŐ-GAZDÁLKODÁS ÖKONÓMIAI
SAJÁTOSSÁGAI
BÜKKÖSÖKBEN ÉS CSERESEKBEN
A PILISI PARKERDŐ ZRT-NÉL**

Csépányi Péter Albert

SOPRON

2017.

Doktori iskola: Roth Gyula Erdészeti és Vadgazdálkodási
Tudományok Doktori Iskola

Vezető: Prof. Dr. Faragó Sándor

Program: E3 Erdővagyon-gazdálkodás

Vezető: Prof. Dr. Lett Béla

Témavezető: Prof. Dr. Lett Béla

Tartalomjegyzék

1.	A téma aktualitása	4
2.	A kutatás célkitűzései	5
3.	A kutatás hipotézisei	6
4.	A kutatás módszerei.....	7
5.	A kutatás eredményei, következtetések, tézisek és ajánlások	8
6.	Az értekezés témakörében készült publikációk	14

1. A téma aktualitása

Az örökerdő (*Dauerwald*), valamint az örökerdő-gazdálkodás (*Dauerwaldwirtschaft*) fogalma a XX. században jelent meg Németországban, és az egykorú, vágásos erdőkben tapasztalható problémák (viharkárok, szúkárok stb.) következtében a század vége felé egyre nagyobb mértékben vált elfogadottá.

Hazánkban az 1990-es évek elején, a nemzetközi Pro Silva mozgalom 1989-es szlovéniai megalakulását követően jelent meg a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás (más néven az örökerdő-gazdálkodás) az aktuális szakmai témák között. Az örökerdő-gazdálkodás - a vágásos erdőgazdálkodással ellentétben -, megfelelő termőhelyi feltételek és faállományviszonyok esetén, elkerüli az egykorú, kevésbé elegyes, homogén faállományokat eredményező véghasználatokat.

A hazai erdészeti jogszabályok is lekövezték a változásokat, megjelentek a folyamatos erdőborítással kapcsolatos vonatkozások (1996), és később konkrét elvárásokat (2009) fogalmaztak meg a természetvédelem nyomására.

A következetlen terminológia, a hazai bevezetésről alkotott eltérő nézetek és a jogszabályi előírások vitákhoz vezettek, melyek szerint a hazai lombos erdőkben a termőhellyel, a fafajösszetétellel, a feltártsággal és a vadsűrűséggel összefüggő viszonyok megkérdőjelezzik az örökerdő-gazdálkodás bevezethetőségét. Jelenleg is aktuális a téma, különösen az örökerdő alkalmazhatósága a különböző erdőtípusokban. Egyes vélemények szerint az örökerdő-gazdálkodásra elsősorban a montán bükkösök javasolhatók, és a bevezetés lehetőségének megítélése legkétségesebb a fényigényes fafajok esetében. Általánosan elterjedt hazai vélemény, hogy az örökerdő-gazdálkodás a vágásos erdőgazdálkodáshoz viszonyítva gyengébb gazdasági teljesítményt nyújt.

Az értekezés ezért a vágásos és örökerdő-gazdálkodás ökonómiai összehasonlításáról szól, két, alapvetően eltérő faállománytípusban, a jó termőhelyen álló bükkös (*Fagus sylvatica* L.) és a gyenge termőhelyi viszonyokkal rendelkező cseres (*Quercus cerris* L.) állományokban, a Pilisi Parkerdő Zrt. vagyonkezelésében lévő erdőkben.

2. A kutatás célkitűzései

A kutatás elsősorban az örökerdő-gazdálkodás ökonómiai vonatkozásait vizsgálta az átvezetés időszakában, összehasonlítva a hazai gyakorlatban általánosan alkalmazott vágásos erdőgazdálkodással. Ehhez szükség volt a nemzetközi terminológiának megfelelő hazai nevezéktan (logikai modell) felállítására, és az örökerdő-gazdálkodás magyarországi bevezetéséhez alkalmazható erdőművelési keretfeltételek összegzésére. Az ökonómiai vizsgálatot nehezítette, hogy az örökerdő-gazdálkodás bevezetésére gyakorlati tapasztalatokon és adatokon nyugvó hazai komplex ökonómiai modellek eddig nem álltak rendelkezésre.

A kutatási célkitűzések megfogalmazása:

- Be kell mutatni, milyen tényezők nehezítik az örökerdő-gazdálkodás bevezetését hazánkban.
- A nemzetközi (német, angol nyelvű) nevezéktan, az IUFRO (Erdőkutató Intézmények Nemzetközi Szervezete) által közzétett terminológiát és a hazai szakirodalmi forrásokat felhasználva egységesíteni kell a magyar nevezéktan, mely növeli a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodással kapcsolatos szakmai kifejezéstár közérthetőségét, tiszta és következetes alkalmazását.
- Az örökerdő-gazdálkodás során elengedhetetlen a növedék, a körlap (fakészlet) megállapítása méretcsoportonként, az átmérőszerkezet és az elegyarány rendszeres ellenőrzése. Ezért ki kell dolgozni, milyen módon állíthatók elő ezek az adatok.
- Az örökerdő-gazdálkodás üzemi bevezetéséhez ki kell dolgozni a gyakorlati feltételrendszert és útmutatót, meg kell határozni a szervezeti feltételeket, az üzemi erdőművelési alapokat, az üzemi szabályozás és ellenőrzés komplex rendszerét.
- A gyakorlati modellek segítségével ökonómiai szempontból el kell végezni a vágásos és az örökerdő-gazdálkodás értékelését és összehasonlítását a Pilisi Parkerdő Zrt. 2. fatermési osztályú bükköseiben.

- A gyakorlati modellek segítségével ökonómiai szempontból el kell végezni a vágásos és az örökerdő-gazdálkodás értékelését és összehasonlítását a Pilisi Parkerdő Zrt. 4. fatermési osztályú csereseiben a Gödöllői dombtság területén.
- Esettanulmányon be kell mutatni, hogy egy természeti katasztrófa esetén, az örökerdőhöz közelítő faállományszerkezet a nagyobb stabilitás révén milyen mértékű gazdasági (pénzügyi) előnyt jelent a vágásos erdő egykorú szerkezetéhez képest.

3. A kutatás hipotézisei

H1: Az örökerdő-gazdálkodással szembeni szakmai szembenállás és idegenkedés okai sokrétűek, több tényező együttesen játszik benne szerepet.

H2: A hazai nevezéktan egységesíthető a nemzetközi (német, angol nyelvű) nevezéktant és az IUFRO terminológiát felhasználva.

H3: Az örökerdő szerkezete leíró jellegű és számszerűsíthető paraméterekkel jellemezhető, és az ezen paraméterekre vonatkozó, a dolgozatban kidolgozott ellenőrzési módszer az erdőgazdálkodó munkájába integrálható.

H4: Komplex rendszerbe foglalva az örökerdő-gazdálkodás üzemi bevezetése sikeresen elvégezhető megfelelő termőhelyi feltételek fennállása esetén.

H5: Az örökerdő-gazdálkodás a bükkösökben (2. fto.) nem jelent rosszabb alternatívát sem faállomány, sem erdőtömb szintjén.

H6: Az örökerdő-gazdálkodás a cseresekben nem jelent rosszabb alternatívát sem faállomány, sem erdőtömb szintjén.

H7: A stabilabb állományszerkezetű örökerdők jobban ellenállnak a fizikai terheléseknek, melynek jelentős gazdasági előnyei vannak.

4. A kutatás módszerei

A kutatás első részében az alábbi módszerek kerültek alkalmazásra:

- a nemzetközi és a hazai szakirodalmi források összegyűjtése;
- az örökerdő-gazdálkodással foglalkozó nemzetközi és hazai szakirodalmak elemző és összehasonlító értékelése történeti, terminológiai, erdőművelési, és az ökonomiai elemzéshez szükséges módszertani szempontból;
- tanulmányutak külföldön és hazánkban, az örökerdő-gazdálkodással kapcsolatos gyakorlati tapasztalatok megszerzése, összegyűjtése és rendszerezése;
- a üzemi kísérletek beállítása a Pilisi Parkerdő Zrt. bükköseiben és csereseiben, nagyüzemileg alkalmazható feltételrendszer kidolgozásával.

A kutatás második részében Pilisi Parkerdő Zrt. területén végzett üzemi kísérletek eredményei kerültek elemzésre és értékelésre. Ennek során a bükkösök és a cseresek esetében első lépésként azonos fatermési osztályú erdőrészek kiválasztása történt meg, melyek naturális és pénzügyi adatait a szakmai és ügyviteli nyilvántartások szolgáltatták. A gazdasági elemzések elvégzéséhez a komplex ökonomiai modellek módszere került felhasználásra, mely az erdőgazdálkodási beavatkozások, a naturális hozamok, és a költség-hozam adatok – idő- és területi soros – részmodelljeiből állt össze. Az ökonomiai értékelés mindkét fafaj esetében két szinten történt, egyrészt faállományszinten (kis magánerdő birtokok) az annuitások, másrészt üzemi, azaz erdőtömb szinten (nagybirtok) az éves fedezetek (üzemi járadékok) összevetésének segítségével. Az utóbbi esetben az idő és kamattényező okozta torzítások kiszűrődtek, mely a nagyüzemi erdőgazdálkodás szempontjából érdekes.

Az örökerdő-gazdálkodás bevezetésének egyik legfontosabb érve a természeti katasztrófákkal szembeni ellenállóképesség, és a kisebb kockázat. Ezért a 2014. decemberében bekövetkezett jégtörés következményeinek megállapítása céljából, a vágásos és az örökerdő üzemmódú bükkösök esetében, a komplex ökonomiai modell különböző intenzitású károkkal módosított változatának elemzésére is sor került.

5. A kutatás eredményei, következtetések, tézisek és ajánlások

Az elmúlt két évtizedben a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás nemzetközi és hazai szinten is egyre nagyobb szerepet kapott, így a tapasztalatok és az abból fakadó ökonómiai vonatkozások bemutatására nagy szükség van.

A szakirodalmi forrásokat elemezve megállapítható, hogy a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodással szemben tanúsított elutasítás, bizalmatlanság és passzivitás több oldalról is tapasztalható volt, melyért elsősorban a kísérleti feltételek és a kutatási eredmények hiánya okolható. Az örökerdő-gazdálkodás – ellentétben vágásos erdőgazdálkodással – egyelőre nem még rendelkezik több évszázadon keresztül felhalmozódott tudományos eredmények gazdag hátterével. Azonban a XX. század végéhez közeledve a tudományos és szakmai sikerek egyaránt szaporodtak, így a gazdasági vonatkozású tanulmányok is egyre gyűltek, melyek fokozatos elfogadtatást tettek lehetővé.

Az ezredfordulóig hazánkban elsősorban csak néhány kísérletről lehetett beszélni, ugyanakkor a külföldi és a hazai szakirodalmat áttanulmányozva szembeötlő volt, hogy az örökerdő-gazdálkodással és hazai alkalmazhatóságával kapcsolatos vélemények és érdeklődés területén a nemzetközi folyamatokhoz hasonló hullámhegyek és hullámvölgyek mutatkoztak. A kutatás és az oktatás elsősorban a vágásos szál- és sarjerdő-gazdálkodás, a tar- és felújítívágás, az egykorú faállományok problémáival foglalkozott, az 1920-as, és 1950-es években jelentkező szakmai kezdeményezések nem jutottak el a gyakorlati bevezetésig, csupán néhány mintaterület létesült. Az 1990-es évektől azonban az örökerdő-gazdálkodás már folyamatosan napirenden van az erdőgazdálkodás szakmai témái között.

Ezt a folyamatot követte le a jogalkotás is, mely nemcsak lehetőséget adott a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás megkezdésére, hanem merev szabályaival akadályozta is azt. A 2009-ben hatályba léptetett jogszabályi előírások nem vették figyelembe a szakmai realitásokat. A természetvédelem nyomására olyan területeken is kötelezte az állami erdőgazdálkodókat a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás bevezetésére, ahol a feltételek erre nem álltak

rendelkezésre. Ezért a jogszabály módosítás igénye szinte azonnal felmerült és 2017-ben a gyakorlati tapasztalatoknak köszönhetően az erdőgazdálkodók számára elfogadhatóbb előírások születtek. Ennek tanulsága, hogy a jogszabályi előírásokkal szemben inkább a lehetőségek rugalmas biztosítására van szükség.

A folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás esetében hazai viszonylatban is sok félreértést és bizonytalanságot okozott az erdőművelési rendszerek és az ezzel összefüggő nevezéktan reformjának hiánya is. A folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás - a szakirodalmi forrásokra alapján - az örökérdőgazdálkodással azonosítható. A szájalóerdő az árnytűrő fajok alkotta örökérdő, melynek kialakítására hazánkban a termőhelyi adottságok következtében nincs sok lehetőség. Az örökérdő definíciójának, jellemzőinek meghatározása a külföldi szakirodalmak elemzésének segítségével és a hazai tapasztalatok felhasználásával történt. A vágásos erdőgazdálkodás és az örökérdő-gazdálkodás közötti különbséget elsősorban az előbbire jellemző faállományszintű vágáskor és ezzel összefüggő véghasználati vágásterületek alkalmazása jelenti. Ezzel szemben az örökérdő gazdálkodás során nincs faállományszintű vágáskor és vágásterület sem alakul ki, emiatt többkorú, változatos szerkezetű faállomány jön létre azzal a kiegészítéssel, hogy a fényigényes fajokkal végzett örökérdő-gazdálkodás horizontális értelemben mozaikosabb faállományszerkezetet eredményez. A dolgozat kiegészíti – az örökérdő-gazdálkodást beleillesztve – meglévő hazai erdőművelési osztályozást.

A bevezetés akadályait a közelmúltig részben az ismeretek hiánya, a rendszer bonyolultságáról, átláthatatlanságáról, tervezhetetlenségéről, ellenőrizhetetlenségéről alkotott elképzelések képezték. A szakirodalmi forrásokat áttanulmányozva, a kül- és belföldi tanulmányutak során, és a Pili Parkerdő Zrt-nél összegyűjtött tapasztalatokat felhasználva megtörtént a nagyüzemi kísérleti bevezetéshez szükséges keretrendszer összeállítása. Fontos ebből kihangsúlyozni a megfelelő feltártság kialakítását, az örökérdő-gazdálkodáshoz szükséges erdőművelési gyakorlat, az üzemszervezési sajátosságok bemutatását. A korábbi bizonytalanságok, tévedések tisztázásával egyidejűleg olyan eljárások készülnek, melyek már elegendőnek bizonyulnak az üzemi

szintű kísérleti bevezetéshez. Az örökerdő-gazdálkodás a jelenlegi térinformatikai színvonal mellett a korábban uralkodó nézetektől eltérően jóval áttekinthetőbb, tervezhetőbb. Az örökerdő-gazdálkodáshoz az erdőgazdálkodónak kell saját adottságaihoz leginkább megfelelő örökerdő modelleket kidolgozni, mely természetesen többletfeladatot jelent, azonban a Pilisi Parkerdő Zrt-nél nyert eddigi tapasztalatok alapján ez a befektetés megtérül. Az örökerdő-gazdálkodás bevezetését azonban különböző korlátok akadályozhatják, ezek között említendők a termőhelyi korlátok, a számos helyen akadályozó nagyvadsűrűség, a feltártság hiánya, és a szervezeti felépítésből, a továbbképzés hiányából fakadó problémák is. E tényezők fennállása esetén az örökerdő-gazdálkodás bevezetése nem eröltethető, könnyebben kudarcot vall.

A folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás bevezetésének egyik akadálya – a hazai szakmai közvélekedés szerint – hogy az örökerdő-gazdálkodás ökonómiai szempontból hátrányosabb a vágásos erdőgazdálkodáshoz képest. Ezért a Pilisi Parkerdő Zrt-nél, bükkös és cseres faállományokban végzett örökerdő-gazdálkodás folyamatának és adatainak elemzésére került sor.

A bükk fafaj területi aránya a Pilisi Parkerdő Zrt. által kezelt állami erdőkben 6%, azonban természetvédelmi és közjóléti-turisztikai szempontból érzékeny területekről van szó. A bükkösökben 2002-től, több mint 600 ha-on megkezdett örökerdő-gazdálkodás során összegyűlt adatok lehetővé tették az örökerdő-gazdálkodás kezdeti szakaszának pénzügyi elemzését, illetve a vágásos gyakorlattal történő összevetését. A kapott eredményeknek köszönhetően megállapításra került, hogy a Pilisi Parkerdő Zrt. által kezelt bükkösökben az örökerdő-gazdálkodásra történő áttérés nem jelent ökonómiai szempontból hátrányt.

A cser fafaj területi aránya a Pilisi Parkerdő Zrt-nél 25%. A Gödöllői dombvidéken található Valkói Erdészetnél, a főképp tarvágásos mesterséges, esetleg felújítóvágásos természetes felújítással kezelt csereseknél, a klímaváltozás miatt egyre gyakoribb aszálykárok, és a területen jelenlévő cserebogár fajok pajorjainak jelentős károkozása következtében, az erdőfelújítások fajlagos költségei rendkívül megemelkedtek, az országos átlagot jóval meghaladták. A felújítás során keletkező károk a vágásterületeken merültek fel leginkább,

ezért kézenfekvőnek látszott ezen a területen is megvizsgálni a vágásterületek kialakításával szakító örökerdő-gazdálkodás bevezetésének lehetőségeit. A vizsgálatok megállapították, hogy az örökerdő-gazdálkodás erdőművelési és ökonómiai szempontból sem jelent hátrányt ezekben a cseresekben.

Ezzel hazánkban is igazolható volt, hogy az örökerdő-gazdálkodás nemcsak jó (bükkösök), hanem gyenge termőhelyi adottságok (cseresek) között is megfelelő alternatívát jelent. Ezen felül igazolható volt, hogy abiotikus károk (aszálykár) és biotikus károk (cserebogár pajorkár) ellen a folyamatos erdőborítást biztosító örökerdő-gazdálkodás bevezetése szakmai és gazdasági szempontból is jó döntés.

A 2014. decemberi jégkár következményeinek ökonómiai elemzése igazolta az örökerdő-gazdálkodás bevezetésének kockázatsökkentő szerepét. A jégkár következményeit vizsgálva igazolható összefüggés mutatkozott az állományok kora, szerkezeti jellemzői és a kár intenzitása között. Megállapítható volt, hogy egykorú (fiatal és középkorú) állományok sérültek a legintenzívebben, és a stabilabb, vastagabb fákat tartalmazó idősebb egykorú, vagy vegyeskorú elegyes állományok szenvedtek legkevésbé. Az örökerdő tulajdonsága, hogy a vegyeskorú, többszintes faállomány felső szintjét a kiválasztott vastag javafák állandó borítása jellemzi, ennek következtében kevésbé sérülékenyek szél-, hó-, vagy jégtöréssel szemben. A bükkösöknél felállított modellek a jégkár tapasztalatainak megfelelően átalakításra kerültek. Ennek köszönhetően a jégkárok gazdasági következményei is modellezhetők voltak, melynek alapján az örökerdő-gazdálkodás során a jégkár ezeken a területeken lényegesen kisebb kockázatot jelent az erdőgazdálkodó számára.

A Pilisi Parkerdő Zrt-nél folyó örökerdő-gazdálkodás ökonómiai sajátosságainak értékelése, a vágásos erdőgazdálkodással történő összehasonlítása során igazolódott, hogy az örökerdő-gazdálkodás olyan alternatíva, amely lehetőséget biztosíthat egyes területeken a klímaváltozás miatt várható problémák sikeres kezelésére és a környezet állapotára érzékenyebb társadalom elvárásaihoz történő alkalmazkodásra. A klímaváltozással szemben a többkorú, változatos szerkezetű, elegyesebb örökerdők jobban fognak alkalmazkodni,

mint az egykorú, homogén, kevésbé elegyes vágásos erdők. Erre az elvégzett vizsgálatok eredményei utaltak a bükkösöknél a jégkár esetében közvetlenül, a csereseknél tapasztalható aszálykár esetében pedig közvetett módon. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni az akadályozó tényezőket, ezek fennállása esetén más megoldásokat kell választani.

A dolgozatban közölt kutatási eredmények bővítették a magyarországi örökerdő-gazdálkodás bevezetésének tapasztalatait, egyben alapul szolgálnak további kutatások megkezdéséhez. Nagyon fontos kihangsúlyozni, hogy a jogszabályoknak az örökerdő-gazdálkodás bevezetésével kapcsolatban elsősorban a lehetőségeket kell biztosítani, hiszen meg kell ismerni a fatermással, a növedék alakulásával kapcsolatos összefüggéseket, ki kell dolgozni az örökerdő modelleket különböző termőhelyi, fatermési feltételek között az arra alkalmas faállománytípusok esetében.

További vizsgálatokat igényelnek a hegy- és dombvidéki kocsánytalan tölgyesek, melyekre a dolgozat ökonómiai vizsgálatai nem terjedtek ki.

Tézisek

1. A szakirodalmat és a jogszabályi környezetet áttekintve megállapításra került, hogy a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás hazai bevezetését nagyban akadályozza a tudományos megalapozottság hiánya, az erdészeti hatóság és a gazdálkodók körében az örökerdő-gazdálkodás tervezhetetlenségéről, ellenőrizhetetlenségéről, átláthatatlanságáról uralkodó nézetek, a következtelen, hibákkal terhelt jogszabályi környezet.

2. A nemzetközi és a IUFRO SILVAVOC terminológiából, valamint a hazai szakirodalomból kiindulva megállapítást nyert, hogy a folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás szakmai fogalom átfogó erdőművelési rendszerének megnevezésére a leginkább megfelelő fogalom az örökerdő-gazdálkodás, továbbá új fogalmi definíciók és erdőművelési (fahasználat - erdőfelújítás – erdővagyon-gazdálkodás) osztályozás került kialakításra.

3. A dolgozatban kidolgozott örökerdő tervezési és ellenőrzési modellek alkalmasak az örökerdő cél-állapot meghatározására, a fahasználatok célparamétereinek tervezésére és az erdőállomány szerkezeti jellemzőinek, a szilv-ben mért élőfakészlet, a körlep-eloszlás és az átmérő-eloszlás alapján történő ellenőrzésére.

4. Az örökerdő-gazdálkodás bevezetésére kidolgozott feltételrendszer és gyakorlati eljárás alkalmas az üzemi léptékű kísérleti kivitelezésre.

5. A bükkösök esetében a komplex ökonómiai modellek felhasználásával igazolást nyert, hogy az örökerdő-gazdálkodás - a Pilisi Parkerdő Zrt. területén található 2. fatermési osztályú bükkösökben - nem jelent rosszabb alternatívát ökonómiai értelemben (a fakitermelési árbevétel növelésének lehetőségével, és az erdőfelújítási költségcsökkentés lehetőségével) sem faállomány, sem erdőtömb szintjén.

6. A cseresek esetében a komplex ökonómiai modellek felhasználásával igazolást nyert, hogy az örökerdő-gazdálkodás - a Pilisi Parkerdő Zrt-nél, a Gödöllői dombságban található 4. fatermési osztályú cseresekben - nem jelent rosszabb alternatívát ökonómiai értelemben (az erdőfelújítási költségcsökkentés lehetőségével) sem faállomány, sem erdőtömb szintjén.

7. A 2014. decemberi jégtörés vizsgálata alapján megállapítást nyert, hogy a vegyeskorú, illetve a felső szintben idősebb fákat tartalmazó faállományok esetén az erdőgazdálkodás pénzügyi mutatói a stabilabb, örökerdőhöz közelítő erdőszerkezet miatti kisebb károsodás következtében kedvezőbbek, mint a 10-60 év közötti károsodott egykorú faállományok mutatói.

6. Az értekezés témakörében készült publikációk

Csépányi P., H. Bóna M. & Maller A. 1998: Milliós károkat okozó eső a Pilisi Parkerdőben. In: Tar K. & Szilágyi K. (eds.): II. Erdő és Klíma Konferencia. Sopron, 1997.06.04. – 1997.06.06. p 119-122.

Csépányi P. 2001a: Hegy és dombvidéki bükkösök. In Bartha D., (ed): A természetszerű erdők kezelése. Átmenet a természeti folyamatokra épülő erdőkezelés felé. A KöM Természetvédelmi Hivatalának tanulmánykötetei 7. Természetbúvár Alapítvány Kiadó, Budapest. p. 70-84.

Csépányi P. 2001b: Középhegységi és dombvidéki gyertyános – kocsánytalan tölgyesek. In Bartha D., (ed): A természetszerű erdők kezelése. Átmenet a természeti folyamatokra épülő erdőkezelés felé. A KöM Természetvédelmi Hivatalának tanulmánykötetei 7. Természetbúvár Alapítvány Kiadó, Budapest, p. 86-96.

Csépányi P. 2001c: Középhegységi és dombvidéki cseres – kocsánytalan tölgyesek. In Bartha, D., (ed): A természetszerű erdők kezelése. Átmenet a természeti folyamatokra épülő erdőkezelés felé. A KöM Természetvédelmi Hivatalának tanulmánykötetei 7. Természetbúvár Alapítvány Kiadó, Budapest, p. 112-116.

Csépányi P. 2008: A tölgy és a folyamatos erdőborítás. Erdészeti Lapok, 143(10): 294-297.

Csépányi, P. 2012: Örökerdők a Pilisi Parkerdőben. 2012. Pilisi Parkerdő Zrt.

Csépányi P. 2013a: Az örökerdő elvek szerinti és a hagyományos bükkgazdálkodás ökonómiai elemzése és összehasonlítása. Erdészettudományi Közlemények, 3 (1): 111-124.

Csépányi P. 2013b: Ökonómiai Kérdések: gazdaságosság folyamatos erdőborítottság mellett. in Varga B. (ed.): A folyamatos erdőborítás fenntartása melletti erdőgazdálkodás alapjai. Tankönyvkeret a száraló és átalakító üzemmódba sorolt erdőrészteltekben folytatott erdőgazdálkodást irányító szakemberek továbbképzéséhez. Pro Silva Hungaria, p. 141-148.

Csépányi P. & Csór A. 2014: Vágásos és folyamatos borítást biztosító erdőgazdálkodás ökonómiai elemzése cseresekben. Erdészeti Lapok, 149 (11): 358-363.

Csépányi P. 2015: Jégkár a Pilisi Parkerdőnél. Erdészeti Lapok, 150(1): 8.

Csépányi P., Magassy E., Kontor Cs., Szabó Cs., Szentpéteri S., Németh R., et al. 2017: A 2014. decemberi jégkár okai és következményei a Pilisi Parkerdő Zrt. által kezelt erdőállományokra. Erdészettudományi Közlemények, 7 (1): 25-41. DOI: 10.17164/EK.2017.002

Csépányi P. & Csór A. 2017: Economic Assessment of European Beech and Turkey Oak Stands with Close-to-Nature Forest Management. Acta Silvatica et Lignaria Hungarica, Vol. 13, Nr. 1 (2017) 9–24. DOI: 10.1515/aslh-2017-0001.